

Neven Jerbić

OD LUDBREGA DO OLIMPA

Neven Jerbić

OD LUDBREGA DO OLIMPA

Ludbreg, prosinac 2020.

Biblioteka "**LUDBREŠKE RAZGLEDNICE**"

Knjiga 6

Naslov

OD LUDBREGA DO OLIMPA

Autor

Neven Jerbić

Urednik

Stjepan Stjepić

Nakladnik

Gradska knjižnica i čitaonica "Mladen Kerstner" Ludbreg

Lektorica

Gordana Lovrečić, prof.

Tiskano uz potporu Grada Ludbrega

Dragi čitatelju,

knjižica u Tvojim rukama jedna je u nizu iz edicije **Ludbreška razglednica** koju je pokrenula Gradska knjižnica i čitaonica „Mladen Kerstner“ iz Ludbrega. Nit vodilja pokretača edicije jest sabrati sve ono vrijedno, prepoznatljivo i reprezentativno za naš gradić, sve ono što ga predstavlja na najljepši način. A to su naši znameniti Ludbrežani koji su pridonijeli razvoju svojega rodnog mjesta ili su pronijeli glas o njemu diljem zemlje i šire; to su kulturni, povijesni, sportski i društveni događaji, štikleci koji predstavljaju ludbrešku baštinu. S ponosom i sa željom da se sve što je vrijedno zapiše, a zapisano će ostati i očuvano, osmislili smo ovakve knjižice - razglednice. Svaka će od njih biti djelić sačuvanih sjećanja, evokacija uspomena na drage Ludbrežane i djela koja su stvarale vrijedne ludbreške ruke. Svaka od njih ono je najbolje što Ludbreg ima i čime se želi pohvaliti, s radošću istaknuti.

Ova knjižica dar je svakom Ludbrežaninu, ali i razglednica koja će se rado poslati dalje, darovati nekome koga se želi upoznati s vrednotama našega gradića. Stoga, dragi čitatelju, ugodno čitaj, sjećaj se i - pamti.

Od Ludbrega do Olimpa

Sara Kolak rođena je 22. lipnja 1995. godine i obožavala je sport od malih nogu. Nastavnik tjelesnog odgoja u Osnovnoj školi Ludbreg zapazio je da joj dobro ide bacanje lopte (varijacija bacanja kugle, op.ur.), pa se u dobi od 13 godina počela baviti natjecanjem u toj disciplini. Velika ljubav bio joj je i rukomet, što ne čudi jer joj je majka Aleksandra bila prvoligaška vratarka. Igrala je Sara rukomet već od prvoga razreda i uopće nema sumnje da bi i u tom sportu ostvarila veliku karijeru. U šestome razredu na natjecanju u Zagrebu loptica iz Sarine ruke poletjela je dalekih 60 metara i bio je to početak jedne velike sportske priče, gotovo bajke.

Krajem osnovnoškolskog obrazovanja počela je trenirati bacanje koplja u Atletskome klubu „Sloboda“ u Varaždinu. Roditelji su Saru gotovo svaki dan vozili na treninge. I nisu požalili. Poslije je onako duhovito, kako samo ona to zna, rekla: „Za bacanje je potrebna šuska u ruci, tehnika i volja!“ Razmišljala je koju srednju školu upisati: medicinsku - jer često je govorila kako voli pomagati ljudima, ili gimnaziju. No, presudila je ljubav prema atletici te 2012. odlazi u Rijeku,

u Atletski klub „Kvarner“. Upisala se u sportski razred Prve riječke gimnazije, a s njom se u Rijeku doselila i njezina obitelj kako bi joj bila pri ruci. U dobi od 18 godina vrsnost je potvrdila na juniorskom Europskom prvenstvu u talijanskom Rietiju gdje je gotovo za metar oborila i juniorski i seniorski državni rekord u bacanju koplja. Iduće godine, pak, osvaja broncu na Svjetskome juniorskom prvenstvu u SAD-u, u Eugenu gdje je i sjedište Nikea, jednog od njezinih sponzora. Nažalost, tu su počele njezine poteškoće sa sportskim ozljedama. Ozlijedila je rame i 2014. morala je na operativni zahvat od kojeg se dugo oporavljala.

Ozljede koje su je pratile tijekom bogate sportske karijere uzele su svoj danak i bilo je upitno može li se više baviti atletikom na vrhunskoj razini. U deset godina bacanja koplja, što zbog ozljeda, što zbog krize uzrokovane koronavirusom, Sara Kolak nije bacala gotovo pet godina!

Sarini prvi rekordi

Najveći Sarini sportski uspjesi

Naša zlatna olimpijka uvijek je bila sjajna učenica, potvrđuju to i riječi njezine osnovnoškolske učiteljice Anice Božić. Ne libeći se pokazati emocije, javila se u program Radio Ludbrega kada se Sari pripremao veličanstven doček:

„Sve ove radosne trenutke, koje nam je priuštila Sara, doživljavala sam vrlo emotivno, drhtala i plakala dok nije došla na postolje koje ja nazivam prijestolje. Prisjetila sam se Sare kao svoje učenice. Bila je odlična u svakom razredu. Krasili su je marljivost i savjesnost, uvijek je imala napisanu domaću zadaću, bila je ambiciozna i uporna. Do cilja koji si je postavila, uvijek je znala doći. Ako nije imala peticu, pitala me uvijek što treba učiniti da je dobije. Govorila je vrlo glasno, a u duši bila vrlo nježna i osjećajna, iznad svega pravedna i iskrena. Nikoga nije omalovažavala. Kada smo razgovarali o tome što bi htjela biti u životu, rekla je da obožava životinje i da bi htjela biti veterinarka. Kad god bismo se poslije

srele, uvijek mi je prišla i pozdravila - to govori o njezinoj kulturi i kućnom odgoju. Ova slava joj sigurno nije udarila u glavu jer Sara je - Sara!"

Ove riječi Sarine nastavnice najbolje su objasnile njezina vrhunska sportska postignuća. Ništa nije došlo preko noći, samo po sebi. Svoju nadarenost Sara je oplemenila napornim radom. Trening je za nju uvijek bio svetinja. Unatoč operacijama, napornim radom i prirodnim predispozicijama, kako kažu stručnjaci - načinom držanja koplja gornjim dijelom tijela, postala je najbolja na svijetu. To je jedinstveno, urođeno, svojstveno samo najvećim prvačkinjama. I ništa joj nije teško. Trenirala je u Varaždinu, Splitu, Rijeci, Celju, na Kanarskim otocima. Tijekom boravka u Norveškoj, trenirala je čak i u parku: „Treniram u

Sara Kolak u Gradskoj knjižnici i čitaonici "Mladen Kerstner" u Ludbregu

Oslu i uvijek mi je draži dio dana kada se radi. Uz one korona-mjere čak sam trenirala i na nekim javnim površinama. U najboljim sam godinama za postizanje rezultata. Moram naporno raditi da postignem sve što planiram.”

Od početka Sarine karijere planovi se nisu mnogo promijenili. Naime, još kao petnaestogodišnjakinja u razgovoru za Radio Ludbreg rekla je da će biti svjetska prvakinja. I nije mnogo „promašila“: postala je olimpijska pobjednica. Svjetska prvakinja još stigne postati. Za to će istina trebati još mnogo trenirati. Detalji s treninga ne iznose se baš u javnost, pa na pitanje kakva je na treninzima, uz riječi bolje da ne znaš kak’ rastura, nismo baš puno doznali. Na sva ta pitanja Sara zagonetno odgovara: „Radim naporne vježbe, imam različita

mjerenja, i trkačka. Uglavnom, moj trener vodi evidenciju. Lijepo mi je vidjeti kada se smješka. Znam da sam ispunila zadano.”

Brončane medalje na Europskome juniorskom prvenstvu i poslije na Svjetskome juniorskom prvenstvu najavile su nevjerojatne Sarine rezultate i u seniorskoj konkurenciji koji su zadivili sportski svijet. Mlada ludbreška kopljašica bljesnula je na svjetskom atletskom nebu 2016. godine: na Europskom prvenstvu u Amsterdamu rezultatom od 63,50 metara osvojila je broncu. A samo mjesec dana nakon toga: epsko zlato na Olimpijskim igrama u Rio de Janeiru s rezultatom od 66,18 metara!

Godinu dana poslije u poljskom Bydgoszczu osvaja mlađe seniorsko prvenstvo Europe. Tijekom cijeloga tog vremena odlična je i na prestižnim mitinzima Dijamante lige. U švicarskoj Lausanni postiže i svoj osobni rekord od 68,43 metara, osmi rezultat svih vremena.

Sara Kolak u društvu hrvačice Ive Gerić, novinara Nevena Jerbića
i rukometne reprezentativke Ivane Dežić

Sara Kolak u roditeljskom zagrljaju

Dočeci veličanstvene Sare

Prvi javni doček Sare Kolak organiziran je 11. srpnja 2016., dva dana nakon osvajanja brončane medalje na Europskom prvenstvu u nizozemskom Amsterdamu rezultatom 63,50. Doček po velikoj vrućini priređen je na glavnom ludbreškom trgu, a najbolju županijsku sportašicu svih vremena dočekalo je nekoliko stotina razdraganih Ludbrežana.

Brončana kopljašica tada je na pozornici rekla: „Hvala na dolasku i podršci! Sad po ovoj crti na Trgu (prema ideji ludbreškoga gradonačelnika Dubravka Bilića i novinara Nevena Jerbića, op.ur.) vidim koliko je to daleko. Ali, ja mogu još i bolje. Ta treća serija u kojoj sam bacila hitac za medalju, vječno će mi ostati u sjećanju. Zahvaljujem i Sandri (Perković, op.a.) te njezinu Edisu (Elkasoviću, op.a.) na svakoj pomoći koju su mi pružili. Pogledajte tu moje drage roditelje na dočeku, još uvijek plaču. Da nije bilo njih, ne bi bilo svega ovoga, od srca im hvala!“

Sara nije krila zadovoljstvo i u tom trenutku spomenula je kako se idućega mjeseca (kolovoza 2016.) nada plasmanu u finale na Olimpijskim igrama u Rio de Janeiru....

S pozornice se od voditelja programa (Nevena Jerbića, op.ur.) moglo čuti kako se ne bismo trebali čuditi ako uskoro Sara u Ludbregu dobije ulicu ili spomenik ... i neka se iz Rija vrati s medaljom oko vrata ... Neki su se na to nasmijali, ali je Sara sve skeptike vrlo brzo natjerala da promijene mišljenje.

Za nešto više od mjesec dana Ludbreg je gorio...

Sara Kolak u Ludbreg je 22. kolovoza 2016. s Olimpijskih igara iz Rio de Janeira stigla okićena olimpijskim zlatom. Tadašnji predsjednik IAAF-a, Međunarodnog atletskog saveza, Sebastian Coe Saru je proglasio najvećim iznenađenjem cijelog atletskog programa Olimpijskih igara u Rijju. Po nju su autobusom u zagrebačku Zračnu luku „Franjo Tuđman“ krenuli obitelj i predstavnici Grada Ludbrega. Sasvim očekivano u Zagrebu je na dočeku bilo i veliko mnoštvo novinara. Premda umorna od leta, svima koji su joj čestitali i obratili joj se, posvetila je trenutak pažnje.

Za to vrijeme na glavnome ludbreškom trgu u 21 sat počeo je program koji je vodio Siniša Cmrk, a na pozornici mu se pridružio i poznati zabavljač Luka Bulić. Portal „Ludbreg.hr“ ovako je opisao doček Sare Kolak: „ Vidjeli smo Saru Kolak, taj sportski endem. Nekog na koga smo do neba ponosni. U Zagrebu u zračnoj luci sve je odjekivalo pjesmom ludbreških KUD-ovaca kojima su odlično pomagali i svi okupljeni. Tako se u jednom trenutku začula i pjesma „Zagreb,

Zagreb selo kraj Varaždina" (Ludbrega). Koliko ponosa! Nakon gotovo dva sata koliko je trajalo Sarino izvlačenje pred stampedom novinara, napokon se dogodio susret sa sportskom heroinom. Iako vidno iscrpljena od gotovo cjelodnevnog leta, našla je dodatnu snagu da zahuška s prijateljima.

Poslije - povratak u Ludbreg, od Vrbanovca pratnja motorista. Na Trgu u Ludbregu nestvarna slika. Kroz bakljadu i špalir nekoliko tisuća građana (teško ih je bilo i pobrojiti) Sari s gradonačelnikom Bilićem uspijeva proboj do bine. A, ondje delirij, standing ovation, rekli bi u anglosaksonskome svijetu. Zlatna olimpijka teško je nalazila riječi zahvale, a usput je primila i zgodne darove sponzora. Jedan je od njih i prekrasna skulptura koja krasi Trg. Bilo je mnoštvo građana, doznajemo - neki su potegnuli čak iz herojskoga Vukovara na doček Onoj koja to zaslužuje. Vjerujemo da ćemo svi pamtiti gdje smo bili 22./23. kolovoza."

Već u Vrbanovcu dočekali su je, dakle, motoristi, a na Trg je ušla u pratnji sportaša i 66 baklji. Predani su prekrasni darovi. Na pozornici, na kojoj su se našli tadašnji varaždinski župan Predrag Štromar, ludbreški gradonačelnik Dubravko Bilić te voditelj Neven Jerbić, bilo je užareno. Ispod šatora bilo je nekoliko tisuća Sarinih obožavatelja koji nisu prestajali klicati ime olimpijske prvakinje. Sara je jedva suspregnula emocije i uspjela reći koju rečenicu: „Jaoooo! Hvala svima na podršci! Očekivala doček jesam, ali ovo je izvan svake pameti!"

Godinama poslije, Sara je s odmakom za „Sportske novosti“ izjavila: „Danas, četiri godine kasnije, kad se prisjećam Olimpijskih igara u Rio de Janeiru i svoje zlatne medalje, shvaćam da je to splet toliko stvari i toliko osjećaja da je to jednostavno nemoguće opisati. Pa onda još i sve što je došlo nakon toga ...

“Kad sam bila mala, gledala sam sve naše vrhunske sportaše, tražila ih autograme i sanjala da ću jednog dana postati profesionalna sportašica, da ću ostvariti uspjehe kao oni. I sad kad vidim da klinci tako mene gledaju, da se znaju zaletjeti prema meni, zagrliti me, i da počnu plakati iz čista mira, to mi je jedan od najvećih šokova. Puno je toga donio taj rezultat iz Rija, donio je motivaciju drugima i meni samoj, donio je toliko toga da je teško i pobrojiti. Mogu ja pokušavati koliko hoću, ali imam osjećaj da nikad neću moći opisati sve te emocije. I sad kad se sve sleglo, a trebalo je za to vremena, i dalje mi je sve to neopisivo. Ali, valjda su baš zato Olimpijske igre toliko posebne da nema pravih riječi kojima bi se mogle opisati. Kako je izgledao dan finala? Sjećam se da je sve bilo super. Ništa posebno nisam radila, malo sam se družila s ljudima, malo sam se odmarala i jedva sam čekala da počne natjecanje i borba. I onda, kad je sve bilo gotovo, kad sam shvatila da sam olimpijska pobjednica, to je bio toliki šok da jednostavno ni ne znam što mi je prolazilo kroz glavu. U tim trenucima dogodila se ona izjava: - mama, tata, Mato, nosim doma zlato - čega se ljudi i danas sjeća-

IZ OBLASTI

DOBRODOŠLI U SAROGRAD

Ovo je van pameti, nadam ste da ste uzeli bolovanje ili godišnji!

LUDBREG JE POLUDIO Grad čuda i legendi na spektakularan način dočekao povratak svoje heroine Sare Kolak, hrvatske olimpijske pobjednice u bacanju koplja

12. rujna 2012.

U Ludbregu, gradu čuda i legendi, održana je veličanstvena dočeka naša olimpijska pobjednica u bacanju koplja Sare Kolak. Grad čeka i legendi na spektakularan način dočekao povratak svoje heroine Sare Kolak, hrvatske olimpijske pobjednice u bacanju koplja. Sare Kolak je u Ludbregu dočekala nekoliko tisuća navijača. U dočeku su joj uručili zlatnu medalju koju je na Olimpijadi u Londonu osvojila. Sare Kolak je u Ludbregu dočekala nekoliko tisuća navijača. U dočeku su joj uručili zlatnu medalju koju je na Olimpijadi u Londonu osvojila. Sare Kolak je u Ludbregu dočekala nekoliko tisuća navijača. U dočeku su joj uručili zlatnu medalju koju je na Olimpijadi u Londonu osvojila.

U Ludbregu, gradu čuda i legendi, održana je veličanstvena dočeka naša olimpijska pobjednica u bacanju koplja Sare Kolak. Grad čeka i legendi na spektakularan način dočekao povratak svoje heroine Sare Kolak, hrvatske olimpijske pobjednice u bacanju koplja. Sare Kolak je u Ludbregu dočekala nekoliko tisuća navijača. U dočeku su joj uručili zlatnu medalju koju je na Olimpijadi u Londonu osvojila. Sare Kolak je u Ludbregu dočekala nekoliko tisuća navijača. U dočeku su joj uručili zlatnu medalju koju je na Olimpijadi u Londonu osvojila.

Saru Kolak je u Ludbregu dočekalo nekoliko tisuća navijača

USHIĆENI NAVIJAČI: LUDBREG OD DANAS POSTAJE SAROGRAD

Znala sam da mi pripremate doček, ali da ćete doći u ovolikom broju...Šokirali ste me. Srce mi je puno, rekla je naša kopljašica

piše Luka Špac

Zlatna medalja koju je na Olim-

gurno najveći događaj u povijesti ludbreškog sporta, ali i jedan od najvećih događaja u povijesti grada općenito. Ludbreg je do sada bio poznat po jednom vjerskom čudu a sad je poznat i po sportskom čudu. Imali smo mi i prije vrhunskih sportaša, a imamo ih i sad uz Sari ali ovaj Sarin rezultat na najvećem sportskom natjecanju na svijetu ipak nešto posebno - poručili su n

ju. Jednostavno je ispalo tako, izletjelo mi je to, ali neke stvari i jesu najbolje kad se spontano dogode. Ne mogu reći da danas previše često razmišljam o Rijju. Više me drugi podsjećaju na to, a ja sam usredotočena na sljedeća natjecanja, na sljedeće Olimpijske igre. Olimpijsko zlato mi je definitivno jako promijenilo život. Trebalo mi je vremena da se snađem u nekim stvarima, u novoj situaciji, ali meni je bitno da se ja nisam promijenila, a ako već i jesam, da je to bilo u pozitivnom smjeru.“

Ono što se nameće kao zaključak jest da je pred Sarom Kolak još desetak godina bavljenja vrhunskom atletikom. Vjerujemo uz dobro zdravlje. Ako je po Dafne Schippers, legendarnoj atletičarki, u njezinu nizozemskom Utrechtu nazvan most, onda i mi unatoč Sarinoj skromnosti trebamo dati njezino ime trgu, ulici ili mostu. I zbog nje i radi nas samih, jer tako nešto dobro i pozitivno uistinu je rijetko i vrijedno. Sara Kolak, najbolja je županijska sportašica svih vremena, ponos Ludbrega!

Teško da će se ponoviti ozračje s ludbreškoga glavnog trga (fotografija Tihomir Cenko)

Sjajna 2017. godina

Godina olimpijskog zlata bila je godina u kojoj je Sara potvrdila svoju vrhunsku klasu, i to na svim kontinentima gdje se ozbiljno baca koplje. Od Sjeverne Amerike, Azije do Europe. Počelo je Zimskim kupom koji je održan krajem veljače u Splitu. Na natjecanju je, uz reportera Radio Ludbrega (Neven Jerbić, op.ur.), bio i ludbreški gradonačelnik Dubravko Bilić. Nakon zagrijavanja pala je oklada. Ludbreški gradonačelnik rekao je da će Sara baciti oko 60 metara uzimajući u obzir da je tek početak sezone, a autor ove "razglednice" rekao je da će to biti i više od 63 metra. Na natjecanju nije bilo tadašnjega trenera Hajnšeka pa je to našoj sportašici bila otegotna okolnost. Savjeti su stizali mobitelom. Sara bez trenera i po buri baca čak 65,23 i najavljuje tako odličnu sezonu.

Ona je opisuje na svoj osebujan način: „Pripreme sam nakon toga imala na Kanarskim otocima, nisu me baš impresionirali. Ipak, najbolje pripreme obavim kod nas u Splitu ili u Rijeci gdje poznajem svaki metar terena. Bacala sam nakon priprema u izraelskom Tel Avivu za europsku reprezentaciju. Donijela sam maksimalan broj bodova. No, ondje je prevruće. Neki su malo izlazili, ali meni je nakon natjecanja najbolje kvalitetno se odmoriti. Uslijedilo je bacanje na Dijamantnoj ligi

u američkom Eugenu gdje je sjedište mojeg sponzora Nikea. Bila sam ondje već na Svjetskome juniorskom prvenstvu. Nekako mi dalek put do tamo nije sjeo. No, bacala sam dobro ... Otišla sam zatim u poljski Bydgoszcz (to treba i izgovoriti, smijeh) na Europsko prvenstvo do 23 godine, i to u nezahvalnoj ulozi favoritkinje. Neki su rekli - što ćeš tamo, ne možeš ništa dobiti, pa ti si olimpijska pobjednica! No, nijedno natjecanje ne treba podcijeniti. Bila sam prva na odličnom natjecanju sa 65,12. Potom - vrhunac sezone. U Lausanni je koplje letjelo na 68,43. Šteta, mogla sam i dalje, nikad mi se 70 metara nije činilo bliže. Zatim sam nastupila na Svjetskom prvenstvu u Londonu i bila četvrta. Mjesto do medalje, korak do. No, mlada sam, bit će još mnogo prigoda. U Zürichu na mitingu bili su mi roditelji i brat. Nije bilo izgleda da ih razočaram, vodila sam do zadnje serije. Rekla sam sebi u bradu: „Pa nisu me valjda došli gledati da bacam 59 metara!“ I na kraju Hanžek, domaće borilište, pune tribine. Uspjela sam još iznaći snage da budem druga. Još jedna sezona koju ću zauvijek pamtiti!“ rekla se Sara.

Čekala ju je zatim stanka od 660 dana zbog ozljede. Stigla je 2019. godina u kojoj je kulminacija bila Svjetsko prvenstvo u Kataru. Ondje je Sara Kolak zauzela 7. mjesto s postignutih 62,28 metara. O 2020. godini sve se manje-više zna: protekla je u pandemiji koronavirusa. Sara je tijekom godine boravila u Norveškoj i vrijedno trenirala za buduće izazove ...

Sarini treneri

Dosadašnju sportsku karijeru Sare Kolak obilježili su i obilježavaju trojica trenera. U Varaždinu je lubbreška kopljašica od 2009. radila sa Stjepanom Novoselcom. U tih prvih pet godina napredovala je više od dvadeset metara.

Od srpnja 2014. počela je uspješnu suradnju sa slovenskim trenerom Andrejom Hajnšekom i u tom dijelu karijere postigla neke od svojih najboljih sportskih rezultata. A nije krenulo dobro. Već u listopadu te godine morala je na operaciju ramena. Nakon teških 15 mjeseci rehabilitacije prvi je nastup imala na Otvorenome bacačkom prvenstvu Slovenije u Ptujju i odmah postavila novi hrvatski rekord od 60,24 metra. Tu je počelo novo još uspješnije razdoblje njezine karijere.

Godine 2016. osvaja broncu na Europskom prvenstvu u Amsterdamu sa 63,50 metara, još jednim hrvatskim rekordom, te postaje olimpijska pobjednica u Rio de Janeiru sa 66,18 m. Te je godine još pet puta postavljala novi hrvatski rekord.

Na mitingu Dijamantne lige u Lauseanni pobijedila je s najboljim rezultatom na svijetu u 2017. godini od 68,43 metra, kojim je postavila i novi hrvatski

rekord. A bio je to 7. rezultat na ljestvici svih vremena u bacanju koplja. Završetkom uspješne natjecateljske sezone 2017. odlazi na operaciju lakta zbog koje je s atlatskih borilišta izbivala do lipnja 2019. Tijekom suradnje s Andrejom Hajnšekom Sarino je koplje letjelo čak desetak metara dalje!

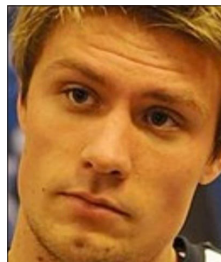
U kolovozu 2019. počela je suradnju sa svojim današnjim trenerom, proslavljenim „bogom koplja“ Andreasom Thorkildsenom, također bivšim olimpijskim prvakom. Nije neskromno poželjeti da bude „progresivno lošiji“ od svojih prethodnika. Neka Sara pod njegovim vodstvom napreduje samo pet metara, i bit će dovoljno za svjetski rekord!

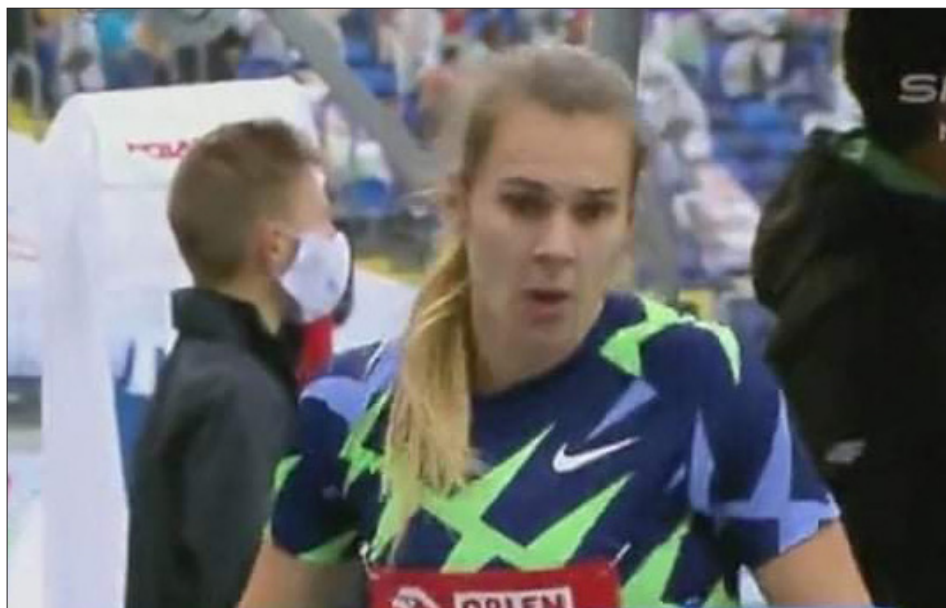
Stjepan Novoselec

Andrej Hajnšek

Andreas Thorkildsen

Sara je već u dobi od 15 godina proglašena sportašicom Ludbrega u izboru sportske emisije „Fair-play“

Sarini rezultati

2008. godina - 31,78

2009. godina - 43,13

2010. godina - 55,69

2011. godina - 45,94

2012. godina - 53,98

2013. godina - 57,79

2014. godina - 57,79

2016. godina - 66,18

2017. godina - 68,43

Rezultati Sare Kolak ispisani su na pločniku glavnog ludbreškog trga

Ilustracije

Franka Jerbić

Fotografije

Neven Jerbić, Iva Havaić-Sakač, Tihomir Cenko, „Varaždinske vijesti“,
AK "Sloboda" Varaždin

Literatura

Neven Jerbić „XX“, „Sportske novosti“, „Jutarnji list“, Portal grada Ludbrega

Tisak

Tiskara Zelina d.d.

Grafička priprema

Terra vox

CIP zapis dostupan je u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne
knjižnice u Zagrebu pod brojem 001082747.

ISBN: 978-953-8190-04-0

Naklada: 1.000 primjeraka

Biblioteka
"LUDBREŠKE RAZGLEDNICE"

ISBN: 978-953-8190-04-0